

(Energibesparelser i bygninger)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA [XXX]
OVER Energistyrelsens afgørelse af 29. januar 2013
OM energimærkning af ejendom beliggende [XXX] – energimærke nr. [XXX].

11. juli 2013
J.nr. 1081-13-3-28
ALP-EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen
SÆTNING Sekretariatschef Jørgen K. Nielsen
I SAGEN

NÆVNETS Energistyrelsens afgørelse af 29. januar 2013 stadfæstes.
AFGØRELSE

[XXX] (herefter benævnt klager) har ved klage af 26. februar 2013 indbragt Energistyrelsens afgørelse af 29. januar 2013 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energistyrelsen, at der ikke forelå sådanne særlige omstændigheder i sagen som gjorde, at Energistyrelsen kunne dispensere fra klagefristens overskridelse. Ved sagens behandling ved Energiklagenævnet er klager repræsenteret ved advokat Jesper Rye Jensen, Forumadvokater.

Sagens baggrund

Klager klagede den 30. oktober 2012 til Energistyrelsen over energimærkningen af klagers ejendom beliggende [XXX]. Ejendommen er et fritliggende enfamiliehus, som blev opført i 1961.

Energimærket er udarbejdet den 20. november 2008 af den personligt beskikkede energikonsulent Per Willaume Andersen (herefter benævnt energikonsulenten) i sin egenskab af personlig beskikket energikonsulent. Energikonsulenten ejer firmaet Tegnestuen Bondetinget 18 (herefter benævnt Tegnestuen Bondetinget). Energikonsulenten har under sagens behandling ved Energiklagenævnet oplyst, at Tegnestuen Bondetinget ikke er certificeret til at udføre energimærkninger, og at energikonsulenten ikke længere udfører energimærkninger.

Energimærkningen er udført til den tidligere ejer af ejendommen. Energimærket er ligeledes den 20. november 2008 indberettet til Energistyrelsen.

Klager overtog ejendommen i april/maj 2010. Energimærket blev anvendt ved klagers køb af ejendommen.

Klager rettede henvendelse til energikonsulenten ved e-mail af 17. oktober 2012 på baggrund af, at klagers varmekonsum var højere end forventet. Energikonsulenten afviste ved e-mail af 30. oktober 2012 at behandle klagen, idet energikonsulenten fandt, at der ikke var nogen reel forskel på tidligere ejers forbrug og klagers forbrug.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Klager rettede henvendelse til Energistyrelsen første gang den 30. oktober 2012, hvor klager spurgte til sanktionsmulighederne overfor energikonsulenter, når den etårige klagefrist var sprunget. Energistyrelsen besvarede klagers henvendelse i en mail af generel og vejledende karakter. Klager rettede herefter igen henvendelse til Energistyrelsen den 16. januar 2013, hvor klager ønskede at få oplyst, om der fandtes en undtagelsesregel, således at det var muligt at klage over en energikonsulent, når fristen var sprunget. Ifølge sagens oplysninger, valgte Energistyrelsen herefter at behandle klagers henvendelse som en anmodning om dispensation fra klagefristen. Energistyrelsen meddelte ved brev af 29. januar 2013 til klager, at Energistyrelsen ikke kunne behandle klagesagen, idet klagefristen var overskredet.

Side 2 af 13

Energistyrelsen har under styrelsens behandling af sagen ikke partshørt energikonsulenten.

Energimærkningen af klagers ejendom er udarbejdet på en standardiseret energimærkningsrapport for den pågældende bygningskategori. Standardformularen for energimærkningsrapporten er udarbejdet af Energistyrelsen. Af energimærkningens side 4, afsnittet "hvad er energimærkning", fremgår blandt andet følgende:

"[...]

...

Energimærkningen gennemføres af beskikkede energikonsulenter.

...

[...]"

Af energimærkningsrapportens side 5, afsnittet om yderligere oplysninger, fremgår følgende om klagemulighed:

"[...]

”Klagemulighed

Såfremt ejer eller køber formoder, at der er fejl/mangler i energimærkningen, skal man i første omgang rette henvendelse til den konsulent, som har udarbejdet energimærkningen. Hvis dette ikke fører til en afklaring, kan man sende en skriftlig klage til Energistyrelsen. Klager vedrørende energimærkninger kan indbringes af ejere af ejendomme, ejerlejligheder og andelslejligheder herunder ejerforeninger og andelsforeninger samt købere af ejendomme, ejerlejligheder og andelslejligheder.”
[...]

Den påklagede afgørelse

Af Energistyrelsens afgørelse af 29. januar 2013 fremgår bl.a. følgende:

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Side 3 af 13

[...]

Energistyrelsens afgørelse

Energistyrelsen afviser at behandle din klage, idet klagefristen er overskredet.

Retsgrundlag:

Energistyrelsens afgørelse i sagen er truffet i henhold til § 45, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger og § 49, stk.1, i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger.

Det følger af § 45, stk. 5, som er en overgangsbestemmelse, at klager og sager om kvalitetssikring i relation til energimærkninger, der er udført af en personligt beskikket energikonsulent i henhold til bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, behandles efter reglerne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger.

Det følger af § 49, stk. 1, i sidstnævnte bekendtgørelse, at klager over energimærkninger skal være modtaget i Energistyrelsen senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten.

Sagens baggrund

Energistyrelsen modtog en e-mail fra dig den 30. oktober 2012, hvor du blandt andet forespurgte, hvilke sanktionsmuligheder der er overfor energikonsulenter, når den 1-årige klagefrist er overskredet.

Energistyrelsen svarede ved e-mail af 16. januar 2013.

Du har herefter henvendt dig igen ved e-mail af 16. januar 2013, hvor du blandt andet ønsker oplyst, om der findes en undtagelsesregel, sådan at det er muligt at klage over energikonsulenten, selvom klagefristen er overskredet.

Du har anført, at du først overtog huset i april/maj 2010, og at du derfor først har kunnet klage efter dette tidspunkt.

På baggrund af din seneste e-mail har Energistyrelsen besluttet at behandle din henvendelse som en ansøgning om dispensation fra klagefristen.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Energistyrelsens begrundelse:

Det energimærke, som du klager over, er indberettet den 20. november 2008. En eventuel klage over energimærkningen skulle have været modtaget i Energistyrelsen senest 1 år efter indberetningen, og det vil sige senest den 20. november 2009.

Side 4 af 13

Den 1-årige klagefrist er en forældelsesfrist. Der kan derfor som udgangspunkt ikke klages over energimærkninger efter et år efter indberetningen, ligesom fristen ikke kan udsættes. Der vil i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der kan gives dispensation for klagefristen, sådan at en for sent indgivet klage kan realitetsbehandles, kunne lægges vægt på bl.a. klagefristens længde, fristoverskridelsens længde, om der foreligger undskyldelige grunde, afgørelsens betydning for klager samt hensynet til modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærkningen.

Energistyrelsen finder herefter efter en konkret vurdering ikke, at der i denne sag foreligger sådanne særlige omstændigheder, der gør, at klagen skal behandles på trods af fristoverskridelsen. Energistyrelsen lægger herved afgørende vægt på, at klagen er indgivet næsten tre år efter klagefristens udløb, hvilket Energistyrelsen finder er en væsentlig fristoverskridelse.

Energikonsulenten har således tidsmæssigt haft en berettiget forventning om, at energimærket ikke var eller ville blive indbragt for Energistyrelsen. Energistyrelsen har endvidere lagt vægt på, at du ikke har fremført forhold, der tilsiger, at fristoverskridelsen var ganske undskyldelig.

Det forhold, at du først har overtaget ejendommen i 2011, finder Energistyrelsen ikke kan føre til et andet resultat.

Energistyrelsen afviser derfor at realitetsbehandle din klage.

Energistyrelsen bemærker afslutningsvist, at Energistyrelsen ikke har kompetence til at tage stilling til, om der er begået en ansvarspådragende handling, og om ejeren eller energikonsulenten har pådraget sig et erstatningsansvar efter dansk rets almindelige regler herom. Sådanne spørgsmål eller krav skal indbringes for domstolene ved et civilretligt søgsmål.

[...]"

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at klagen over energimærkningsrapporten skal realitetsbehandles af Energistyrelsen på trods af klagefristens overskridelse. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

Side 5 af 13

- Klagefristen fremgik ikke af energimærkningen.
- Ejendommen var ikke til salg inden klagefristen udløb. Klager kunne derfor i sagens natur ikke klage indenfor denne frist. Nye ejere bør have mulighed for at klage over et energimærke, som ikke er korrekt.
- Ejendommen har fået energimærke A2. Dette energimærke er ikke korrekt. Varmeforbruget er 200 % højere pr. år end det i energimærkningen anslåede. Dette har medført en forøgelse af de årlige opvarmingsudgifter på ca. 51.000 kr.
- Det fremgår af energimærkningen, at der er isoleret med 200 mm på loftet. Dette er ikke korrekt, idet der kun er isoleret med 120 mm.
- Det fremgår af energimærkningen, at der ikke er rentable besparelsesforslag i ejendommen. Roskilde Isoleringscenter har udarbejdet et tilbud på 53.232,50 kr., hvorefter forbruget kan reduceres med 1.003 m³ pr. år. Dette er en åbenlys rentabel besparelsesforanstaltning. Energiforsyningen har ikke forholdt sig til den store difference mellem den tidligere ejers gasforbrug og det beregnede gasforbrug, hvilket burde have givet energikonsulenten anledning til at revurdere spørgsmålet vedrørende eksistensen af rentable besparelsesforanstaltninger.

Energikonsulentens synspunkter og bemærkninger

Energikonsulenten finder, at Energistyrelsens afgørelse af 29. januar 2013 skal stadfæstes. Til støtte herfor har energikonsulenten navnlig anført følgende:

- Klagefristen er væsentlig overskredet.
- Energimærkningen er beregnet efter et program, som der generelt ikke var gode erfaringer med. Programmet er ikke længere tilgængeligt. I programmet kunne der være forskel mellem det beregnede forbrug og det oplyste forbrug.
- Der kan beregnes et nyt mærke på baggrund af tidligere opmålinger, men da ejendommen er renoveret, har det ikke længere relevans.
- Isoleringstykkelse i lukkede konstruktioner er vurderet på baggrund af de gældende bygningsreglementer samt sælgers udsagn. Der var ikke anledning til ikke at stole på sælgers oplysninger om isoleringen ved energimærkningens udførelse.
- Grunden til, at der er forskel i varmemeforbruget, er, at klager er kørestolsbrugere. Dette medfører, at klager generelt er nødt til at holde en højere temperatur i ejendommen.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Side 6 af 13

Energistyrelsens udtalelse til sagen

Energistyrelsen finder, at afgørelsen af 29. januar 2013 skal stadfæstes. Energistyrelsen henholder sig i den forbindelse til det i afgørelsen anførte.

Retsgrundlaget

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger¹ fastsætter bl.a. de overordnede regler for energimærkning af bygninger. I medfør af en række af lovens bestemmelser kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte nærmere regler om bl.a. energimærkning, godkendelse af energikonsulenter og certificerede energimærkningsfirmaer. De nærmere regler herom fremgår af energimærkebekendtgørelsen².

Da energimærkningen blev indberettet den 20. november 2008, var det energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008, som trådte i kraft den 10. april 2008, der var gældende. Af energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008, § 49 og § 51, fremgår bl.a. følgende vedrørende klager:

”[...]

§ 49. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter i deres egenskab af personligt beskikkede energikonsulenter behandles af Energistyrelsen. Klagen

¹ Lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012 om fremme af energibesparelser i bygninger.

² Bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger.

skal være modtaget i Energistyrelsen senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten. Klage kan indbringes af

- 1) ejere, jf. § 1, stk. 2, nr. 12,
- 2) ejere af ejerlejligheder og
- 3) købere eller erhververe af energimærkede ejendomme eller lejligheder.

Stk. 2. Klage over forhold omfattet af stk. 1 indgives på et skema, som udarbejdes af Energistyrelsen.

[...]

§ 51. Følgende afgørelser truffet af Energistyrelsen kan påklages til Energiklagenævnet

- 1) Den, der som ejer m.v. indgiver klage over energimærkninger som nævnt i § 49, stk. 1, kan påklage Energistirelsens afgørelse af klagesagen.

...

[...].

Da klager indbragte klagen for Energistyrelsen den 16. januar 2013, var det energimærkningsbekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012, som var gældende. Af overgangsbestemmelsen i nugældende energimærkningsbekendtgørelse § 45, stk. 5, fremgår det, at klager og sager om kvalitetssikring i relation til energimærkninger, der er udført i henhold til bekendtgørelse nr. 228 af 7. januar 2008 af personligt beskikkede energikonsulenter, behandles efter reglerne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. januar 2008:

”[...]

§ 45. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2012.

...

Stk. 5. Klager og sager om kvalitetssikring i relation til energimærkninger, der er udført enten i henhold til § 49, stk. 6, jf. stk. 7, i bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011, eller i henhold til bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, af personligt beskikkede energikonsulenter og tjenesteydere, der har været fast etablerede som personligt beskikkede energikonsulenter, behandles efter bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, jf. dog § 48, stk. 1.

[...].

Af energimærkningsbekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012, § 48, stk. 1, fremgår følgende:

”[...]

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Side 7 af 13

§ 48. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter, uvildige eksperter eller af certificerede energimærkningsfirmaer samt sager om kvalitetssikring skal behandles efter de retningslinjer (Håndbog for Energikonsulenter), som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.
[...].”

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har tidligere truffet afgørelser om den etårige klagefrist i energimærkningsbekendtgørelsens § 49³ i energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008. Af nævnets praksis fremgår, at nævnet forstår bestemmelsen som en forældelsesregel. Der kan således som udgangspunkt ikke klages over energimærker efter et år efter indberetningen af energimærket til Energistyrelsen. Energistyrelsen eller Energiklagenævnet kan dog i visse særlige tilfælde behandle en for sent indgivet klage (genoprejsningsbevilling).

Ved afgørelse af 14. december 2009 (j.nr. 1081-3) behandlede Energiklagenævnet en klage over Energistyrelsens afgørelse af 30. marts 2009, hvorved Energistyrelsen fandt, at klagefristen i henhold til § 49, stk. 1, i energimærkebekendtgørelsen var overskredet. Energimærket var udarbejdet den 8. marts 2007, og klager indbragte det for Energistyrelsen ved klage af 24. april 2008. På trods af klagefristens overskridelse realitetsbehandlede Energistyrelsen dog den konkrete sag. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse.

(J.nr. 1081-3)

Energistyrelsen henviste herved til, at klagefristen udløb den 8. marts 2008, at ejendommen først blev overtaget af klager den 7. april 2008, at den 1-årige klagefrist ikke fremgik klart af afsnittet om klagemulighed i energimærkningsrapporten, samt at Energistyrelsen ved indbringelsen af klagen ikke havde oplyst klager om, at klagen var forældet. Energistyrelsen behandlede på denne baggrund klagen, uanset at klagefristen var overskredet. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse under henvisning til de af Energistyrelsen anførte grunde, samt det forhold, at klagen var indgivet relativ kort tid efter klagers overtagelse af ejendommen.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Side 8 af 13

³ 1-årsfristen i § 49 i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 er nu videreført i § 37 i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012.

Ved afgørelse af 14. december 2009 (j.nr. 1081-4) fandt Energiklagenævnet efter en konkret vurdering, at der ikke forelå sådanne særlige omstændigheder, der gjorde, at en klage over et energimærke skulle behandles på trods af en overskridelse af klagefristen.

(J.nr. 1081-4)

Energiklagenævnet lagde navnlig vægt på, at der i sager om klager over energimærker i almindelighed foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket. Energiklagenævnet lagde endvidere vægt på, at klagen blev indgivet mere end fem måneder efter, at klager havde overtaget ejendommen. Det af klager anførte om, at klager først kunne konstatere de anførte fejl i energimærkningen, da efteråret satte ind, kunne ikke føre til et andet resultat. Hertil bemærkede Energiklagenævnet, at energimærket var udtaget til teknisk revision af Energistyrelsen, hvorved klagers interesser i et vist omfang ville blive tilgodeset. Energiklagenævnet stadfæstede på den baggrund Energistyrelsens afgørelse om at afvise at realitetsbehandle klagen.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Side 9 af 13

Der kan endvidere henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 13. juli 2010 (j.nr. 1081-15). Ved afgørelsen stadfæstede Energiklagenævnet Energistyrelsens afgørelse om, at klagen ikke kunne behandles, da den var indgivet for sent.

(J.nr. 1081-15)

Energimærket var udarbejdet og indberettet den 24. maj 2007. Klager indbragte energimærket for Energistyrelsen ved klage af 12. maj 2009. Energistyrelsen afviste at behandle klagen, idet klagefristen var overskredet med næsten et år, og idet styrelsen vurderede, at der ikke forelå sådanne ganske særlige omstændigheder, der bevirkede, at styrelsen kunne se bort fra overskridelsen af klagefristen og realitetsbehandle klagen. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse bl.a., at et energimærke ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, hvorfor der ikke i henhold til forvaltningslovens § 25, er pligt til at give behørig klagevejledning med den konsekvens, at en ufuldstændig klagevejledning medfører suspension af klagefristen. Det forhold, at den 1-årige klagefrist ikke fremgik af energimærket førte derfor ikke til, at en ufuldstændig klagevejledning medførte suspension af klagefristen. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse endvidere, at selvom klagefristen ikke kunne suspenderes, vil en for sent indgivet klage i visse særlige tilfælde på ulovbestemt grundlag kunne

behandles (oprejsningsbevilling). Under henvisning til den forvaltningsretlige teori og litteratur fandt Energiklagenævnet efter en konkret vurdering herefter ikke, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, at klagen kunne realitetsbehandles på trods af overskridelsen af klagefristen. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at der i sager om klager over energimærkninger i almindelighed foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket, og at klagen blev indgivet mere end 1 år efter at klagefristen udløb samt mere end 2 år efter, at klager flyttede ind i ejendommen. Det af klager anførte om, at det var vanskeligt for klager at fremskaffe et eksemplar af energimærkningen, og at energimærkningen af ejendommen først blev indberettet måneder efter, at der blev givet indflytningstilladelse og indflytning fandt sted, kunne ikke føre til et andet resultat, da klager havde haft mulighed for at lade energimærkningen udarbejde for sælgers regning, jf. § 6, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Side 10 af 13

Energiklagenævnet har også i en række nyere afgørelser behandlet spørgsmålet om overskridelse af et-års fristen. Afgørelserne er offentliggjorte i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menu-punktet "afgørelser" (lov om fremme af energibesparelser i bygninger).

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Denne sag drejer sig om, hvorvidt Energistyrelsen skal behandle klagers klage over energimærkningen, selv om klagen er modtaget i Energistyrelsen senere end ét år fra energimærkningens indberetning.

Energiklagenævnet finder, at denne sag skal behandles efter klagereglerne i energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008. Dette skyldes overgangsbestemmelserne i nugældende energimærkningsbekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012, jf. ovenstående afsnit om retsgrundlaget for denne afgørelse.

Energimærkningen er udarbejdet af en personligt beskikket energikonsulent i sin egenskab af personligt beskikket energikonsulent. Det betyder, at det er energikonsulenten, som er ansvarlig for energimærkningens udførelse. Energimærkningen er indberettet til Energistyrelsen den 20. november 2008. Klager har rettet henvendelse til Energistyrelsen første gang den 30. oktober 2012 og igen den 16. januar 2013.

Ad klagefristen

Energistyrelsen har oplyst, at klagers seneste henvendelse af 16. januar 2013 blev behandlet som en anmodning om dispensation fra klagefristen. Energi-

klagenævnet bemærker hertil, at Energistyrelsen reelt har behandlet klagers henvendelse som en klage over energimærkningen. Energiklagenævnet lægger i overensstemmelse hermed til grund, at klagers henvendelse af 16. januar 2013 til Energistyrelsen er en klage over energimærkningen af 20. november 2008.

Efter bekendtgørelse nr. 228, § 49, stk. 1, skal klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger udført af personligt beskikkede energikonsulenter indgives til Energistyrelsen, hvor klagen skal være modtaget senest et år efter indberetningen af energimærkningen.

I den foreliggende sag skulle klagen på denne baggrund have været indgivet til Energistyrelsen senest den 20. november 2009. Klagers henvendelse af 16. januar 2013 er således modtaget i Energistyrelsen mere end tre år efter fristens udløb.

På tidspunktet for energimærkets udarbejdelse indeholdt standardformularerne for energimærkningsrapporter ikke oplysninger om den etårige klagefrist/forældelsesfrist. Formularerne var i medfør af dagældende energimærkningsbekendtgørelsens § 8, stk. 2, udarbejdet af Energistyrelsen, og de beskikkede energikonsulenter havde pligt til at anvende disse standardformularer. Energimærkningsrapporten for klagers ejendom er udført på en sådan standardformular.

Energiklagenævnet bemærker, at det er uhensigtsmæssigt, at klagefristen/forældelsesfristen ikke fremgår af energimærkningsrapporten for klagers ejendom. Dagældende energimærkningsbekendtgørelse indeholder imidlertid ikke en regel om, at klagefristen skal fremgå af standardformularerne for energimærkningsrapporter. Som det ligeledes fremgår af Energiklagenævnets praksis ovenfor, er et energimærke ikke en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, hvorfor der ikke i henhold til forvaltningslovens⁴ § 25 er pligt til at give behørig klagevejledning i energimærkningsrapporten med den konsekvens, at en ufuldstændig klagevejledning medfører suspension af klagefristen. Det forhold, at den etårige klagefrist/forældelsesfrist ikke fremgår af energimærket, kan derfor ikke føre til, at klagen skal behandles trods fristoverskridelsen.

Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Energistyrelsen senere har ændret standardformularerne, og at klagefristen/forældelsesfristen på et år nu fremgår af standardformularerne for energimærkningsrapporter.

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012. Af forvaltningslovens § 25, stk. 1, fremgår det, at afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Side 11 af 13

Det følger af Energiklagenævnets praksis, at den etårige klagefrist i § 49, stk. 1, i energimærkebekendtgørelsen er en forældelsesfrist. Der kan derfor som udgangspunkt ikke klages over energimærker senere end et år efter indberetningen til Energistyrelsen, ligesom fristen ikke kan udsættes. Der henvises i den forbindelse til afsnittet ovenfor om "Energiklagenævnets praksis". Uanset at klagefristen ikke kan suspenderes, følger det dog af Energiklagenævnets praksis, at en for sent indgivet klage i særlige tilfælde vil kunne behandles (oprejsningsbevilling), se afgørelserne af 14. december 2009 (j. nr. 1081-3) og 21. december 2012 (j. nr. 1081-12-1). Der vil i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt en for sent indgivet klage kan behandles, kunne lægges vægt på bl.a. klagefristens længde, fristoverskridelsens længde, om der foreligger undskyldelige grunde, afgørelsens betydning for klager samt hensynet til modstående interesser. Der kan læses mere om oprejsningsbevilling i bl.a. bogen "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, side 980 ff.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Side 12 af 13

Energiklagenævnet finder, at der i nærværende sag foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket.

Efter en konkret vurdering finder Energiklagenævnet, at der i nærværende sag ikke foreligger særlige forhold eller undskyldelige grunde, der gør, at klagen skal realitetsbehandles på trods af fristoverskridelsen. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at energikonsulenten ikke - af klager eller andre - blev orienteret om sagen før 17. oktober 2012, hvorved energikonsulenten med rette har kunnet indstille sig på, at der ikke ville blive klaget over energimærket. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at klagen er indgivet væsentlig senere end klagefristens udløb. Klagen blev således indgivet ca. tre år efter fristens udløb, og ca. to år og otte måneder efter klagers overtagelse af ejendommen. På denne baggrund kan Energiklagenævnet ikke give medhold i klagen, og Energistyrelsens afgørelse stadfæstes.

Energiklagenævnet kan vejledende oplyse, at Energistyrelsen i visse tilfælde kan udtage energimærkninger til teknisk revision i forbindelse med kvalitets sikring af energimærkningsordningen. Klagefristen på ét år angår ikke denne tilsyns- og kontrolfunktion. Energiklagenævnet har ikke herved taget stilling til, om Energistyrelsen bør udtage energimærkningen til revision, eller om der er fejl/mangler ved energimærkningen.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 29. januar 2013 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 17. juni 2013 og efterfølgende ved skriftlig behandling.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 29, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.⁵

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

11. juli 2013

J.nr 1081-13-3-28

ALP –EKN

Med venlig hilsen

Side 13 af 13

for Poul K. Egan
Nævnshoved

og i dennes fravær og efter bemyndigelse underskrevet af

Henrik Chieu
Sekretariatschef

/Annemette Lomholt Gade
Fuldmægtig, cand.jur.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012.